

колибаритѣ. Старо и младо са затѣче да го види, и за малко време кѣщицата бѣше забыколена отъ много свѣтъ. Болярена излѣзе съ жена си и дѣцата си, поздрави тѣхъ добры хора най-очлево, и имъ благодари дѣто бѣхѣ помагали на челядѣта му „О! не сме ный съ много нещѣ помогнали, извыкахѣ тѣ: Нейна Милость, Нейна Милость е намъ помагала и голѣмы добрины е намъ сторила.“

Болерина са разговаря много време съ тѣхъ иланицы, отвори приказка съ сѣкиго отъ тѣхъ, а тѣ неможехѣ да са нарадватъ на неговата доброволность и голѣма челоуѣщина.

Въ туй време, съ помощѣта на нѣкои и други вѣглищари, Арновытѣ хора и войници бѣхѣ намѣрили пѣтя на долината, тѣ са зададохѣ презъ една клисура; предъ тѣхъ трѣбенъ гласъ ечеше, а тѣ редомъ вѣрвѣхѣ; тѣхнытѣ щитове и саби хвѣрляхѣ блѣсъкъ като свѣткавицы. Сичкытѣ поздравихѣ съ радостни выкове своята мила болярка, а ека на околнытѣ канары повтареше грѣмливытѣ имъ войничкы гласове.

Болярина Арно останѣ ёще нѣколко дение въ долината. Преди да си трѣгне, съ челядѣта си, войницытѣ и старыя Куно на едно, той даде голѣмъ обѣдъ на сичкытѣ тамшни стары и млады. Арно, Росалина, ста-